

- 2) a) Noțiunea „informațiile utile” de la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 trebuie interpretată în sensul că prin aceasta se înțeleg observațiile unui importator independent stabilit în Uniunea Europeană al bunurilor care fac obiectul anchetei menționate în această dispoziție la constatările Comisiei dacă acest importator a fost informat de Comisie cu privire la această anchetă, a furnizat Comisiei informațiile cerute și, având ocazia în acest sens, a răspuns în timp util la constatările Comisiei?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2.a, poate acest importator în acest caz să invoce încălcarea articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 dacă observațiile depuse de acesta nu sunt puse la dispoziție cu cel puțin zece zile lucrătoare înaintea reuniunii Comitetului consultativ prevăzut la această dispoziție?
- c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2) b), încălcarea articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 are ca urmare faptul că decizia este nelegală și că aplicarea acesteia trebuie înlăturată?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Brindisi (Italia) la 17 noiembrie 2017 –
Procedură penală privind pe Gianluca Moro**

(Cauza C-646/17)

(2018/C 052/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Brindisi

Partea din procedura principală

Gianluca Moro

Întrebarea preliminară

Articolul 2 alineatul (1), articolul 3 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatele (1), (2) și (3) din Directiva 2012/13/UE (¹), precum și articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unor dispoziții de procedură penală ale unui stat membru în temeiul cărora dreptul la apărare subsecvent modificării învinuirii este garantat în condiții diferite, din punct de vedere calitativ și cantitativ, după cum modificarea privește aspectele de fapt ale acuzării sau încadrarea juridică a acesteia, inculpatul nefiind, mai precis, autorizat decât în primul caz să solicite procedura alternativă întemeiată pe un sistem de recompensă, și anume procedura de recunoaștere a vinovăției (așa numitul acord de recunoaștere a vinovăției)?”

(¹) Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 20 noiembrie
2017 – Skatteverket/Srf konsulterna AB**

(Cauza C-647/17)

(2018/C 052/27)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen